

κανίνας τὸν πατριωτισμὸ τοῦ ἰθνοφροῦ Μιστριώ-
τη. Στὸν πρῶτο τόμο τῆς Γραμματολογίας του σελ.
745 σημείωση 3), κατόπι ἀπὸ κάτι ἄλλα, γράφει
καὶ τοῦτα ἰδῶ: «Πλήρη ἐκδοσὺν τοῦ Ρωμανοῦ ἀνέ-
λαβεν δ Κrumbacher, ὅστις προσφέρει βα-
ρυτίμους ἐργασίας τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ φιλολογίᾳ τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους». Ἀφ' ὧν ὅλα τ' ἄλλα πού ἔχει
παρκαπῶν καὶ σ' ὅλο τὸ μέρος τῆς Βυζαντινῆς φιλο-
λογίας γιὰ τὸν Κρουμπάχερ, πού ὅσα ξέρι καὶ λείει,
ἀπὸ κείνων τὰ παίρνει καὶ τὰ γράφει μὴ ἐκτίμηση
πάντα καὶ ἀναγνώριση τοῦ φιλελληνισμοῦ, του.

Ὁ φίλος σου
ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ

Σημ. τοῦ «Νουμά». Οὐτε τὰ παινέ-
ματα τοῦ Μιστριώτη οὐτε οἱ βρισιές του ἔχουν
καμιά σημασίαν διὰν προέχεται γιὰ σοφὸ ἐπι-
σημόνα καὶ ΑΔΗΘΙΝΟ φιλέλληνα σὺν τὸν
Κρουμπάχερ. Σημασίαν ἔχει μοναχὰ τοῦτο: «Οὐ
δὴλ. μὴ Σύγκλητο, πού δὲν ἀποτελεῖται ὅλο
ἀπὸ ξαναμαραμένους δημοκόπους, ἄφιος νὰ
τραβηχθεῖ ἀπὸ τὴς Μιστριώτικες φλυαρίες καὶ
νὰ βοῦσι εἴται μὲ τὰ φέρεμά της, ὅχι τὸν Κρουμ-
πάχερ, μὰ ἀλάκικο τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος. Σὺ
κάθε ἄλλο ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟ ἔθνος ὁ Μι-
στριώτης, ὅστις ἀπὸ τὴς ἀνοήσιος πού ξεστό-
μισε κατὰ τοῦ Κρουμπάχερ, θὰ δδηγιότανε μὲ
δὴλ. τὴν προπεύμενη τιμὴ ἴσια στὸ Φρενοκο-
μεῖο, ἐδῶ τὸν κρατοῦνε ἀκόμα καθηγητὴ, μπο-
ρεῖ μάλιστα μεθαύριο νὰ τοῦ δώσουνε καὶ τὸ
Μεγαλόσταυρο. Οἱ Ἀβδηρίτες δὲ θὰ φερνόν-
τουσαν ἀλλιώτικα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ. Πλουτάρχου «Περὶ παι-
δων Ἀγωγῆς». Τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ πρέπει νὰ μπεῖ
σ' ὅλα τὰ Ρωμαῖκα στίτια καὶ σ' ὅλα τὰ Ρωμαῖ-
κα σχολιὰ γιὰ νὰ μορφώσει Ρωμιόπουλα. Ὁ
Πλουτάρχος, ζωντανέμενος ἀπὸ τὸ Σταῦρο γίνεται ὁ
καλύτερος δάσκαλος καὶ ὁ καλύτερος παιδαγωγός.
Καὶ γιὰ τίτιο σὲς τονε συσταίνουμε. Ὁ Πρόλογος
τοῦ μεταφραστῆ καὶ τὸ ἀφιέρωμά του, εἶται μάλι-
στα πρὸ ἀρχινάει μὲ τὸ «Παιδιά μου, παιδάκια
μου!» σου φέρνουνε δάκρυα στὰ μάτια, γιὰτ' εἶναι
ἀληθινὰ ποιήματα καὶ τὰ δύο. Νὰ ποῦμε ὅμως καὶ
κάτι τοῦ φίλου μας. Ἡ γλώσσα του καλὴ εἶναι, ζων

Ἀπόστολους πολέμου καὶ ὅχι εἰρήνης, καὶ μάλιστα
τέτοιαις ἀνωφύλευτης καὶ ἀκαρπῆς εἰρήνης (1) καὶ
δὲ γλυτώνανε μήτε οἱ Παπαδες ἀπὸ τοῦ Κλέφτη
τὰ νύχια, ἅμα τύχαινε νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ Προεστοί,
πού στὸ λεξικό του: σημαίνει ἐχτρός τοῦ Παληκαρι-
σμοῦ καὶ τῆς Λευτεριάς.

Λέει κάπου ἐδῶ ὁ ἱστορικός μας, ὅχι ὅμως μὲ
καμάρι, πὼς σὺν ἔλειπαν Τοῦρκοι καὶ Καλογέροι, δε-
κατίζανε οἱ Κλέφτες ρωμαῖτικα χωριά καὶ ρωμαῖκες
χώρες. Δικαίωμα τους καὶ χαλάλι τους. ἔβτανε οἱ
φυσικοὶ Ἠγεμόνες τοῦ τόπου, οἱ ἀληθινοὶ του οἱ
κληρονόμοι. Χρέος τους λοιπὸν καὶ τῶν μερμύχων πού
μνήσκανε καὶ δουλεύανε στὰ χωριά καὶ στίς χώρες,
νὰ τοὺς θρέφουνε τοὺς ἡρώους πού ἐμελλε μιά μέρα
νὰ λευτερώσουνε τὰ τέκνα τους.

(Στ' ἄλλο φύλλο τελώναι)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

1) Δίκαιο εἶναι νὰ σημειωθῇ ὡς τόσο πὼς ἀργότερα
θρίσκουμε μεγάλα καὶ δοξαζόμενα παραδείγματα Κληρικῶν,
πού συνεπαρθήκανε ἀπὸ τὴν καινούρια τὴν ἐθνικὴ φόρα,
τοὺς βλέπουμε δηλαδὴ πότε νὰ δυναμώνονται ἀπὸ τὰ γέρι
τοῦ Κλέφτικου τοῦ Βουνοῦ (Διάκος, Παπαφλέσσας), πότε νὰ
δέχονται τὰ βάρη καὶ τὰ μαρτύρια τῆς ἐπαναστατικῆς ἀρ-
γῆς (Γρηγόριος, Γερμανός).

τανή, ὁμορφῇ, μὰ μπορούσανε νὰ λείψουν καίνα τὰ
φοδερὰ «Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι», «Ἐρχεται δὲ» «Οἱ
βυζάντιες δὲ» πού δὲν εἶναι Ρωμαῖκα καὶ ἀσκημα-
ζουν κάπως τὸ βιβλίον. Ἀν ἐντὶ νὰ γράφει «Ἐρχε-
ται δὲ νὰ ποῦμε τώρα» ἔγραφε «Ἐρχεται τώρα ἡ
σειρὰ νὰ ποῦμε» καὶ ἡ μοναχὰ «Τώρα ἔρχεται νὰ
ποῦμε», οὔτε ἀπὸ τὸ κείμενο θάφευγε, οὔτε τὴ γλώσ-
σα του θάσκημιζε.

Η ΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΡΡΩΣΤΟΥ ὑπὸ Βέρθας Σ.
Λέκα. Χρήσιμο βιβλίον, πολὺ χρήσιμο καὶ μεθοδικὰ
γραμμένο, κρῖμα μοναχὰ πού δὲν εἶναι γραμμένο πρὸ
ἀπλά, γιὰτὶ τότε θὰ γενόταν ἀκόμα χρησιμώτερο
καὶ θὰ μπορούσανε νὰν τὸ διαβάσουν περισσότεροι
καὶ νὰ ὠφεληθοῦν. Ἡ κ. Λέκα γράφει πολὺ ὁμορφα
τὴ δημοτικὴν, ἀφοῦ καὶ ὁ «Νουμάς» πρόπερσι δημο-
σίεψε μιά ὁμορφὴ μεταφράσῃ της ἀπὸ τὰ Γερμανικά.

ΒΑΡΛΕΝΤΗ «Ἡ Κληρονομία». Εἶναι μεγάλο
πατριωτικὸ δῆγμα πού πρωτοτυπώθηκε στὸνα Πύρ-
ρο» καὶ διαβάστηκε πολὺ. Ὁ ἀκούραστος Βαρλέντης
κάθε δύο τρεῖς μῆνες μὰς χαρίζει καὶ ἀπὸ ἓνα καὶ
νούριο βιβλίον καὶ δὲν μπορούμε νὰ μᾶςτε δυσαρεστη-
μένοι γιὰ τὸ τίτιο ἀρχοντικὸ χοδαρνταλὶ του.

ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Β. Λακ. Ἀρκετὰ καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθοῦν. Μὰ
πρέπει νὰ μᾶς πείσῃ καὶ τὸν ἐμὰ σου τὸ ἀληθινόν. Θὰ σὲ συ-
βουλεύωμε ἀκόμα, εἴσαι φιλικὰ, νὰλλάξεις καὶ τὸ ψευτό-
νομα. «Ὡστόσο δὲ» αὐτὰ ἔρχονται δεύτερα· τὸ κυριώτερο
εἶναι πὼς τὰ τραγούδια σου μᾶς ἀρέσουνε καὶ θὰ τυπωθοῦν.
— Στὸν «Χριστὸ τοῦ Νουμά». Ἀντίχρη νὰ σοῦ γράψουμε.
Δώσε μας ἓνα κατατόπι, ὅποιο καὶ νῆναι, νὰ σοῦ σταλίου-
με γράμμα. Καταλαβαίνεις καὶ λόγου ἑαυτοῦ πὼς μερικὰ πρά-
ματα δὲν μπορούμε νὰ εἰπωθοῦν εἴσαι φανερά σὲ τούτῃ δῶ
τὴ στήλη. — κ. Ἀνάτολ. Ὁ κ. Ξενοπούλος, λέει, ἔγραψε
στίς «Ἀθῆναι» πὼς ὁ Καλομοῖρης εἶναι καλὸς μουσικός
μὰ θὰν τονε χαλάσει ἡ μαλλιαρσύνη του. Αἱ, καὶ ἂν τὸ-
γράφε, τί θὰς νὰ κάνουμε; Νὰν τονε σκοτώσουμε καὶ νὰ
πάμε φυλακή;

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο (δρόμος Ζήνωνος 2) πωλοῦνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τὸ
ἓνα καὶ 1,25 φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, τὰκόλουθα βιβλία
τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τὸνεῖρο τοῦ Γιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗ
«Ἡλίας καὶ Φεγγάρι» — τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζή-
τημα καὶ ἡ Ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννησις» — τοῦ ΕΦΤΑ-
ΛΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα καὶ Βρου-
κόλακας» καὶ «Νησιώτικα Ἱστορίαι» — τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ

«Οἱ σκίτες μου» — τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «τὸ Ἀνεχτίμητο»
(δρᾶμα) — τοῦ ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία καὶ Πατρίδα»
— τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούρια» — τοῦ
Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιά» — τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
«Ζωντανοὶ καὶ πέθανενοι» καὶ «Ὁ Ἀσωτός» (δρᾶματα) —
τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Ἀδάμ καὶ Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερῆς) —
τοῦ ΕΥΡΥΠΙΔΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Περιγαλιῆς) — τοῦ
ΣΟΦΟΚΛΗ «Ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Ἡ ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ.
2 καὶ φρ. χρ. 2 1/2 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ο ΑΘΩΡΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάν-
τρας Παπαμάσκου, χρυσόδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. χρ. 2
γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Τοῦ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ἰαμβοὶ καὶ Ἀνάπαιστοι» —
«Τρισεύγενη» — «Γράμματα» — «Ἀσάλευτη Ζωή», 6 δρ. ἀν-
τίς 12 πού πωλοῦνται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Γιὰ τίς ἐπαρχίαις
6,50 καὶ γιὰ τὸ ἑξωτερικόν 7 φρ. χρ. δίχως ἄλλο ἔξοδα
γιὰ τὰ ταχυδρομικά — Ὁ ἑδωδεκάλογος τοῦ Γύφτου»,
3 δραχμές. «Ὁ θάνατος τοῦ Παληκαριῶ» δρ. 1.
Τοῦ ΙΔΑ «Μαρτύρων καὶ ἡρώων αἵμα.» δρ. 2.

Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Παιδοτολογία (Δρ. 1) — Κριτικὴ
ζου ἑδῶλου λογισμοῦ τοῦ Κάντ (δρ. 1) — Τὸ δασμολογικὸ
ζήτημα στὴν Ἀγγλίαν (λεπτά 50)

Τοῦ ΔΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρῶτα τραγού-
δια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «τῆς Ζωῆς» δρ. 1.

Τοῦ ΕΛ. ΓΙΑΝΝΙΔΗ «Γλώσσα καὶ Ζωή» δρ. 2.

Τῆς κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Ἀπὸ τὸν κόσμον
τοῦ ἑλόντου» δρ. 1.

Τοῦ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Τὸ Μπαμπάκι» δρ. 1.

Τοῦ ΨΥΧΑΡΗ ἑλὰ τὰ ἔργα ἀπὸ δρ. 4 ὁ τόμος.

Τοῦ Γ. ΣΚΛΗΡΟΥ «Τὸ κοινωνικὸν μας ζήτημα» δ. 0,50.
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τοῦ Βλάμη λεπ. 0,50.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντόκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέ-
σεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν,
ἔτοι εἰς φρήκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς
ἀρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν
πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ
κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφείας (chèques)
ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐμολογιστοῦ.
Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ἐμολογίων πλη-
ρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰ-
τήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς
Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1	1/2	τοῖς	οὐ	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μην.
2									1
2	1/2								2
3									4
4									5

Αἱ ἐμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδον-
ται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνό-
νυμοι.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κληρώσεις : 26 Ὀκτωβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1 ΜΕΓΑ ΚΕΡΑΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 «έρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	8,000
5 Κέρδη	»	1,000
411 Κέρδη	»	100
578 Κέρδη	»	50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθ-
μάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς
δραχ. μίαν ἑκάστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν
Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ